

**„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA
LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]
CAPITOLUL 4 | AJUTOR LA NEVOIE ȘI
PĂZIREA DE NENOROCIRE
AVERSA NEAȘTEPTATĂ**

Veniseră vremuri cumplite pentru orașul Basel. Groaza războiului se apropia tot mat mult.

Nenumărate trupe străine de peste tot se îndreptau spre Franța, pentru a-l ataca în propria lui țară pe îndrăznețul împărat Napoleon I.

De pe meterezele unui mic fort, trei sferturi de oră de la Basel, bubuiau tunurile asediaților, iar comandantul, un soldat energic, amenințase deja înainte că va saluta Basel-ul cu bombe, dacă va permite trecerea armatelor aliate.

Dar ce putea face orașul împotriva domnitorilor uniți ?

Cu toate că sufletele tuturor oamenilor erau pline de teamă serioasă, totuși tineretul voios era văzut distrându-se tot timpul. Era într-o sâmbătă dimineață a anului 1815.

Școala se terminase și mai era o oră până la masa de prânz. Atunci s-au adunat băieții și au hotărât în unanimitate să joace „bile” cu bile de ceramică.

Acestea se petreceau în fața arsenalului, din Petersplatz.

Au căzut de acord să înceapă jocul în fața unei bănci verzi, care era pusă acolo ca locșor de odihnă pentru populație.

Spre „ghinionul” lor, după prima aruncare a venit o ploaie mare, care i-a obligat pe jucători să se adăpostească undeva.

În apropiere erau câțiva soldați elvețieni, care făceau de pază la arsenal și unul dintre ei a chemat copiii să intre în camera de gardă până trece averșa.

Abia ajunseseră copiii la adăpost, că au auzit în imediata lor apropiere o bubuitură îngrozitoare, cutremurând totul și când au privit afară, n-au mai văzut banca în fața căreia deja jucaseră, ci doar așchii verzi, care zăceau pe pământul adânc desfundat.

Comandantul o luase în serios și și-a ținut cuvântul. A fost prima bombă pe care a trimis-o dincolo.

Nu numai băieții păliseră de moarte, ci și soldații. –

Știm lucrul acesta de la doi bătrâni, care n-au putut să uite până la adâncă lor bătrânețe această minunată ocrotire și au dat slavă lui Dumnezeu pentru ea. [Preluare din cartea : „Întâmplare” sau **Providența Lui Dumnezeu ?** | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

ANUL XI, NR. 528 / 21 DECEMBRIE 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Aversa neașteptată
- Incendiul zădărnicit
- Proverbe persane. Dreptate
- Mică enciclopedie onomastică
- Dicționar de cuvinte, expresii
- Cum pot fi mântuit ?
- David Livingstone

„Și deodată s-a stârnit pe mare o furtună atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri. Și El dormea ... Apoi S-a sculat, a certat vânturile și marea, și s-a făcut o liniște mare”.
[MATEI 8 : 24, 26]

Editorial. *Ce i-ai răspuns Lui Dumnezeu ? (I)*

„Căutați dar întâi Împărăția lui Dumnezeu !” (Matei 6 : 33)

Pe când eram încă un băiat tânăr – așa povestește un creștin vârstnic, devotat și binecuvântat, care de curând a plecat acasă – am întâlnit pe câmp un bărbat la lucru, care mi-a împărtășit din viața lui următoarele :

„Când am plecat de acasă, mama mi-a dat acest verset : „**Căutați dar întâi Împărăția lui Dumnezeu !**” să-l am cu mine ca îndemn pe cale.

Dar eu mi-am zis : *Întâi vreau să realizez ceva în viață și să devin bogat, apoi este timp destul să caut Împărăția lui Dumnezeu.*

Umblând din sat în sat fără să găsesc de lucru, am mers duminică la biserică și spre mirarea mea, textul prediciei era : „**Căutați dar întâi Împărăția lui Dumnezeu !**”

Cuvântul lui Dumnezeu m-a atins până în adâncul inimii; eram convins că rugăciunile mamei mele m-au însoțit.

Oare să-i fi scris poate preotului de dragul meu ? Mă simțeam neliniștit, nu puteam să-mi scot versetul din gând. Am plecat într-un alt oraș, iar duminică am mers iar la biserică și iarăși a fost citit textul :

„**Căutați dar întâi Împărăția lui Dumnezeu !**” Vedeam limpede : Dumnezeu a făcut lucrul acesta așa, prin rugăciunea mamei mele ; cu toate acestea am rămas la planul meu : *întâi vreau să devin bogat – apoi voi căuta Împărăția lui Dumnezeu.*

Așadar, au trecut câteva luni până am mers, în sfârșit, din nou la biserică – când am făcut-o, m-a întâmpinat același cuvânt :

„**Căutați dar întâi Împărăția lui Dumnezeu !**” Am înăbușit și aici vocea conștiinței mele și am hotărât să evit Cuvântul lui Dumnezeu.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Au trecut mai mulți ani, atunci a murit mama mea, iar acel verset stătea din nou în fața gândurilor mele, acest cuvânt al lui Dumnezeu mă urmărea ; acum am hotărât să caut Împărăția lui Dumnezeu și să mă întorc la Dumnezeu.”

Povestitorul a continuat plângând :

„*N-a mers ; Cuvântul lui Dumnezeu nu mai făcea nici o impresie asupra mea. Inima mea era așa de tare, ca acea piatră de acolo !”*

Tânărul care a auzit atunci această povestire de la muncitorul agricol, era în vremea aceea încă departe de Dumnezeu, lucrurile acestea i se păreau de neînțeles.

Dar când L-a găsit pe Isus curând după aceea, s-a gândit la omul acela și s-a interesat de el.

Atunci a aflat că omul a ajuns la casa de nebuni ; că este foarte liniștit, dar arată cu degetul spre oricine îl întâlnește și îi spune : „*Caută dar întâi împărăția lui Dumnezeu !”*

Tânărul bărbat s-a întors curând după aceea în orașul lui natal și a auzit că bolnavului psihic i s-a dat drumul din ospiciu.

L-a vizitat ; sârmanul nebun stătea în balansoar, privirea lui se holba în gol ; el a arătat cu degetul spre cel care intra și a spus :

„*Tinere, caută dar întâi Împărăția lui Dumnezeu !”*

El și-a pierdut mintea, dar Cuvântul lui Dumnezeu era ars cu fierul roșu adânc în sufletul lui.

Această istorisire este una din multele dovezi din viața zilnică, despre câtă osteneală Își dă Dumnezeu, pentru a chema și a salva pe fiecare om în parte.

Dar ea este și o avertizare serioasă de a ne gândi că fiecare om este respon-

abil pentru răspunsul pe care îl dă lui Dumnezeu. [Continuarea în numărul viitor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DREPTATE (VI)

- Apa își croiește drum singură.
 - Poartă-te drept ca și alții să se poarte cu tine la fel. *Proverbe*
- [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIE ONOMASTICĂ Sofia

- ... **Sophia** este identic cu substantivul care înseamnă „înțelepciune” ... [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **Os homini sublimē dedit ...** (lat. „A dat omului chip înălțat”) Ovidiu, *Metamorfozele* (I, 85) – Vorbind despre facerea lumii, poetul spune :

„*Dacă cu ochii-n pământ celelalte animale se uită, Omului chip înălțat dăruie ca să cate spre ceruri, Fața în sus îndreptând să-și ridice privirea la aștri”.*

Cu aceste cuvinte stabilește Ovidiu diferența dintre om și celelalte ființe, dând totodată a înțelege că omul a fost creat „să biruie țărâna”, cum spune Arghezi în poezia *Pînă atunci din Cîntare omului* :

„*Și cumpănit pe cîte o talpă și-n călcîi, Ai fost pe verticala înaltă cel dintîi”*
Os homini sublimē dedit... se citează spre a exprima simbolic (și de la o vreme la propriu) ideea că **destinul omului este să-și înalțe privirile la cer, în sensul de a aspira tot mai sus, de a avea idealuri tot mai înalte.** [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 13 DAVID LIVINGSTONE

Astfel, la 23 aprilie 1852, au plecat în sud la Cape Town, unde i-a îmbarcat pe vapor, iar el, în iunie 1852, a plecat în nord și a ajuns la Kuruman abia în septembrie.

Aici a aflat de atacul burilor de la soția lui Sechele, care a scăpat ascunzându-se în crăpătura unei stânci, apoi împreună cu cei cinci copii a venit la Moffat.

A fost un adevărat război între buri și bakwaini. Dintre buri au căzut 35 pe câmpul de luptă și 60 dintre bakwaini. Bakwainii, neavând arme de foc, au trebuit să se retragă.

Burii au pus foc satelor și le-au luat toate vitele ca pradă.

Ei aveau intenția să-l omoare și pe Livingstone, căci nu voiau în ruptul capului să accepte că și africanii au suflet, ca toți ceilalți oameni ; dar el nu era acasă.

Dumnezeu l-a scăpat de la o moarte sigură. Dar au pătruns în casa lui Livingstone, i-au distrus mobila, au rupt toate cărțile, au prădat tot ce au găsit, chiar și medicamentele lui pentru malarie de care suferea și i-au dăruit casa. De atunci n-a mai clădit alta.

Acum cu atât mai mult avea motive să meargă în nord. Era o călătorie lungă, dar fiind fără soție și copii, se putea mișca altfel.

A plecat la sfârșitul lui decembrie 1852 și în iunie 1853 a ajuns în țara Makololo.

A parcurs o distanță de 2.240 km. Acolo a găsit țara inundată de ploile mari, torențiale, iar acum zăduful tropical făcea ca atmosfera să fie cu totul nesănătoasă.

O mare mulțime din populație era doborâtă de frigurile africane, încât nu mai știa pe cine să trateze.

În țară domnea Secheletu, în locul sorei sale. Foarte curând el a devenit bun prieten al misionarului.

Fiindcă Livingstone era în căutarea unei alte localități, unde să-și poată stabili centrul său misionar, împreună cu Secheletu și cu o trupă de 160 de băștinași au plecat spre Barotse.

Se gândea că acolo clima ar putea fi mai bună, căci în rest malarie și dezinteria făceau ravagii. Dar a fost dezamăgit, căci nici acolo nu era o climă mai sănătoasă, iar populația trăia în cea mai neagră întunecime a păgânismului, cu imoralitate, cruzimi și atrocități.

În plus, negustorii de sclavi pătrundeau până acolo, prindeau oamenii, îi puneau în lanțuri, îi legau în juguri unii de alții și-i duceau să-i vândă.

Din cauza aceasta, negrii aveau o mare aversiune față de toți albi.

Toate acestea l-au îndurerat nespun pe fratele Livingstone, care a luptat mereu împotriva sclavagismului practicat de burii din sud ... [Cont. în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”*